

Evanghelizarea si martursirea ca stil de viata

Comentariu de Alejandro Bullon

In acest studiu vom vedea ca evanghelistul este mai mult decat a face sau a spune ceva. Evanghelistul in realitate este un stil de viata, o forma de a trai.

Pentru inceput sa citim ceea ce spune Isus in Ioan 3,35:

“³⁵Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui. “

Ceea ce Isus vrea sa spuna in acest text, este ca puterea de a marturisi depinde de stilul de viata a persoanei care da marturie. Cuvintele ajung la nivelul mintii, dar maniera de a trai atinge inima persoanelor. Marturisire nu este numai ceea ce zici sau faci, ci si cum traiesti zi de zi. Probabil ca ti-e teama sa spui ceva sau sa bati la vreo poarta, in schimb nimeni nu are teama de a trai.

Intr-o zi s-a apropiat de mine un frate si mi-a zis:

- Pastore, ajuta-ma! Sunt de 20 de ani in Biserica si inca nu am adus nici o persoana la Hristos. Imi este teama sa nu ma pierd.

Stii dragul meu, teama marturisita a acestui frate, reprezinta preocuparea si teama ascunsa a multor membri. Isi doresc sa participe la misiune, dar in schimb au teama. In acest studiu vom vedea ca a aduce o persoana la Hristos este ceva natural, simplu ,in viata unei persoane care L-a intalnit pe Isus. Ca sa poti intelege acest lucru trebuie sa intelegi conceptul divin asupra evanghelizarii.

Ce a facut Dumnezeu pentru a salva lumea? In ce fel i-a atins prin mesajul Evangheliei? Cum a initiat Dumnezeu procesul evanghelizarii acestei lumi? Asa ca haideti sa descoperim impreuna acest proces.

Pentru aceasta sa citim Ioan 1,1:

“La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. “

Iata, Dumnezeu Tatal se afla in cer cu Fiul Sau. Domnul Isus Hristos nu era numai Fiul lui Dumnezeu, era in acelasi timp Cuvantul lui Dumnezeu. El era mesajul, Evanghelia, Salvarea. Fara Isus toate acestea n-ar exista. Iar Tatal avea nevoie sa trimita Cuvantul in lume pentru ca isi dorea sa-si salveze copiii Sai si sa le dea vestea cea buna a rascumpararii. Atunci, ce a facut Tatal? Ioan 1,14 ne lamureste:

“¹⁴Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. - “

Procesul de evanghelizare incepe aici: “Cuvantul s-a facut trup.” S-a umanizat, si luand forma umana, s-a nascut si a trait printre oameni, “plin de har si de adevar” dupa cu zice textul biblic. Si acest Dumnezeu umanizat, a simtit durerea, lupta, dificultatile pe care le suportau fiintele umane, a putut sa contemple raul pe care pacatul l-a produs. A manifestat mila fata de oameni si i-a iubit pana la moarte. Dar aici exista un lucru foarte interesant. In timp ce Isus isi

indeplinirea misiunii, si se misca printre fiintele umane, s-a intamplat un alt lucru, oamenii L-au putut vedea si ei la randul lor si au perceput prin El slava lui Dumnezeu.

Expresia “slava lui Dumnezeu” este o expresie cheie pentru a putea intelege evanghelizarea din punct de vedere divin.

Lumea din vremea lui Isus a fost evanghelizata pentru ca atunci Cuvantul divin s-a facut trup si a trait printre oameni reflectand slava lui Dumnezeu Tatal. Din punctul de vedere al lui Ioan, a evangheliza inseamna ca Evanghelia teoretica se transforma in trup. Se transforma in experienta, in exemplu de viata traita. Pentru oameni e mai usor sa creada ceea ce vad, decat ceea ce li se spune. Daca oamenii trebuie sa creada in Dumnezeu, au nevoie sa poata vedea slava lui Dumnezeu reflectata in viata fiintelor umane care transmit mesajul adevarului.

Dar ce este slava lui Dumnezeu?

Spiritul profetiei raspunde la acesta intrebare in cartea” Sfaturi pentru Slujitorii Domnului” pagina 500 (editia in spaniola) unde spune:

“Rugati-va ca si Moise “Arata-mi slava Ta”. Ce este acesta slava? Este caracterul lui Dumnezeu. Atunci, a evangheliza inseamna a arata slava lui Dumnezeu inaintea oamenilor.

Acelasi lucru il spune Spiritul Profetic in cartea “ Cuvintele de viata ale Invatatorului “ pagina 342:

“Ultimul mesaj de iertare care trebuie transmis lumii, este o descoperire a caracterului plin de dragoste al lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu trebuie sa umble manifestand slava Lui. Viata si caracterele lor trebuie sa arate ce a facut harul lui Dumnezeu pentru ei. Slava lui Dumnezeu reprezinta caracterul Sau. Si Fiul lui Dumnezeu a descoperit acestei lumi caracterul Tatalui Sau. Iata, acesta a fost modul in care Dumnezeu a evanghelizat lumea. Isus a afirmat in Ioan 14,9: “Cine M-a vazut pe Mine, L-a vazut pe Tatal.” Isus era intruparea Evangheliei, era Lumina care a venit sa lumineze acesta lume tenebroasa. “In El era viata, si viata era Lumina lumii.”

De ce Isus era Lumina?

Pentru ca era Evanghelia intrupata. El reflecta Slava Tatalui Sau. Dar Isus a murit, apoi a inviat si S-a reintors la Tatal iar acum ne spune: “Voi sunteti lumina lumii.” Adica, dupa ce Isus s-a reintors in cer, noi, fiintele umane, credinciosii care cred in El , am devenit lumina lumii si trebuie sa reflectam slava Tatalui, la fel cum a facut-o Isus.

De aceea, in Efeseni 5,27 Pavel prezinta Biserica iubita a lui Dumnezeu, Biserica formata din credinciosii de pe acest pamant. Dar Pavel prezinta acesta Biserica “*slavita si fara pata, fara sbarcitură si fara atceva de felul acesta.*” Cuvantul cheie este din nou cuvantul “*slavita*”. Credinciosii in viata carora Cuvantul lui Dumnezeu a luat trup, fac parte din Biserica slavita. De ce? Pentru ca reflecteaza caracterul lui Isus Hristos.

Dati-mi voie sa dezvolt putin conceptul de “*lumina*”. In timp ce Isus se afla pe pamant, El era Lumina lumii. Azi, noi suntem acesta lumina. Care este misiunea luminii? Sa lumineze. Si cum isi indeplineste ea aceasta misiune? Nu face nici un fel de campanie pentru a lumina. Pur si simplu lumineaza pentru ca este lumina. Noi suntem lumina acestei lumi. Iar luminarea lumii pacatului cu acesta lumina, inseamna a evangheliza. Asa ca tot ce ai nevoie pentru ca sa luminezi in lume este ca Evanghelia sa se intrupeze in tine, iar tu sa te transformi intr-o lumina. Daca fiecare crestin este o lumina aprinsa, daca Evanghelia S-a intrupat in fiecare viata, daca fiecare dintre noi reflecta slava lui Dumnezeu, este imposibil ca lumea sa nu fie evanghelizata. Primul lucru de care avem nevoie pentru a face evanghelizare este ca fiecare dintre noi sa devina Evanghelia intrupata, asa incat slava si caracterul lui Dumnezeu sa se poata vedea in fiecare dintre noi. Daca credem ca deja acest lucru este evident, si trebuie sa fim mai preocupati in a descoperi strategii si metode pentru a creste numarul de membri, incepem deja intr-o maniera

gresita, si cu toata siguranta vom esua. In planul divin, crestinii in a caror viata Evanghelia s-a intrupat, trebuie sa fie o marturie, traind plin de har si de adevar, iubindu-se unii pe altii. Dar ca sa se iubeasca unii pe altii ei au nevoie sa reflecte caracterul lui Isus Hristos.

Iata ce ne spune serva Domnului in cartea "Hristos Lumina Lumii" pagina 116:

"Dumnezeu ar fi putut sa-si atinga scopul de a salva pe pacatosi fara ajutorul nostru. Dar ca sa dezvoltam un caracter asemenea lui Hristos, trebuie sa participam la lucrarea Sa."

Acest citat ne arata ca a aduce persoane la Isus este in acelasi timp cauza si rezultat. Adica, marturisesti pentru ca reflectezi gloria lui Dumnezeu, dar in acelasi timp reflectezi slava Lui pentru ca marturisesti. O experienta nu poate exista fara cealalta. Ambele sunt unite si depind una de alta. Cresti in experienta crestina pentru ca marturisesti si marturisesti pentru ca in viata ta se reflecta caracterul lui Hristos. Problema apare cand dorim sa separam cele doua experiente. Sa presupunem ca dorim sa crestem din punct de vedere spiritual, fara insa a aduce persoane la Hristos. Sau dorim sa aducem persoane la Isus utilizand metode umane. Dar uitam ca in conceptul divin, maturizarea si reflectarea caracterului divin nu pot exista una fara cealalta.

Stii, viata unui crestin echilibrat si matur, este o viata care lumineaza. Aceasta pentru ca in viata sa a fost reprodus caracterul divin. Cand merge pe drum, este Isus cel care se vede in acea persoana. Atunci cand se relateaza cu prieteni, rude, persoane care inca nu L-au cunoscut pe Dumnezeu, este Isus cel care se relateaza cu toti acestia prin intermediul nostru. *"Cine M-a vazut pe Mine, L-a vazut pe Tatal"* a spus Isus. Iar cine il vede pe crestin, il poate vedea pe Isus. *"Nu mai traiesc eu, ci Hristos traieste in Mine"*, afirma Pavel.

Dragul meu, nu trebuie sa te sperie gandul ca trebuie sa aduci persoane la Hristos. Nu este o munca dificila. Pur si simplu inseamna sa traiesti, sa fii ceea ce esti, transformat de Isus. Poti sa realizezi toate activitatile pe care trebuie sa le faci, propunandu-ti mereu sa impartasesti cu cei dimprejur vestile bune care ti-au schimbat viata. Nu trebuie sa-ti iei un timp special din programul tau de viata deja incarcat. Nu! Pur si simplu trebuie sa fii lumina si sa luminezi. Trebuie pur si simplu sa fii tu insuti, traindu-ti viata intre rude, vecini, colegi, prieteni. Dar avand mereu in mine tinta de ai conduce la Isus. A trai asa "pe tacute" cum se spune, linistit, spunand ca tu nu faci rau, nu furi, nu ucizi, aceasta nu inseamna sa traiesti. Sa traiesti cu adevarat inseamna sa ai un scop, o tinta in viata, iar aceasta este aceea de a aduce pe altii la Hristos

In cea de a doua parte a studiului, vom vorbi despre provocarea pe care ne-o dau multimile care traiesc fara Hristos. In Matei 9,36-38 ni se spune:

"³⁶Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.

³⁷Atunci a zis ucenicilor Săi: "Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!"

³⁸Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui."

O, prietenul meu, lumea in care traim agonizeaza fara Hristos. Multimi disperate cu inima pustie, scufundandu-se in viciile si placerile acestei lumi, alergand dupa filozofii inselatoare, ca cele date de bani, putere, fama, incercand in van sa-si umple golul din inimile lor. Iar noi, suntem cei care intr-o zi, datorita harului si milei divine, am fost atinsi de dragostea lui Dumnezeu si apoi salvati. Intrebarea care se pune este: cum putem trai in tacere? Cum putem sa tacem stiind ca in fiecare zi oameni mor fara Hristos? Aceste persoane care mor fara speranta, se afla mai aproape de noi decat ne-am putea inchipui. In vecinatatea ta, la locul de munca, in cercul prietenilor tai si chiar in cel al familiei tale.

Dar atentie, nu trebuie sa te duci in graba sa-i sufoci cu doctrina. Acesta este o mare greseala in care multi crestini cad. A gandi ca toata lumea e gresita si numai tu esti pe cale cea buna si a iesi in graba sa-i convingi de greseala lor este cel mai mare rau pe care li-l poti face.

Oamenii nu au constienta necesitatii doctrinei biblice. Desi doctrina prezinta planul divin pentru salvarea omului, fiinta umana nu este constienta de aceasta necesitate. Oamenii au nevoie de dragoste, de intelegere. Ei nu sunt constienti de cat de departe se afla de Dumnezeu, dar sunt constienti de necesitatile lor umane. In consecinta, du-te si cauta-i si ofera-le dragostea ta, aratandu-le simpatie, castigandu-le increderea si dupa aceea?...numai dupa ce le-ai cucerit inimile, invata-i doctrina.

In cea de-a treia parte a acestui studiu vom vedea cum Pavel facea exact ceea ce eu am incercat sa explic. Sa citim ce ne spune Pavel in 1 Cor. 9,22:

“²²Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei. “

Aici se afla secretul reusitei in apropierea de alte persoane. Trebuie sa ne punem in locul lor, sa vorbim cu ei despre subiectele care ii intereseaza, nu despre ceea ce ne intereseaza pe noi.

O zicala braziliana spune astfel: “Daca vrei sa fii prietenul meu, nu-mi vorbi nici de fotbal, nici de politica, nici de religie, pentru ca in aceste trei arii, fiecare isi are propria sa echipa favorita”. Atunci cum crezi ca vorbindu-le despre religie oamenilor ii vei atrage spre Hristos? Religia isi are locul ei, va veni si momentul in care le vei vorbi despre doctrina, dar mai intai trebuie sa te apropii de oameni cu o dragoste sincera, incercand sa ii ajuti, asa incat ei sa poata vedea in tine slava lui Dumnezeu si dragostea lui Isus. Trebuie sa observe compasiunea cuiva care se preocupa in mod real pentru ei si doreste sa ii ajute. Toate acestea vor darama prejudecatile si apoi va veni momentul in care chiar ei te vor intreba de ce esti asa si iti vor cere sa le vorbesti despre Isus.

Am ajuns la finalul studiului subliniind importanta dragostei fata de persoana pe care vrei sa o aduci la Hristos. Eu te intreb: este caminul tau un centru de ospitalitate pentru cei cu inima franta? Este biserica ta un spital in care persoanele pot gasi balsam pentru ranile lor? Esti tu acea persoana care atunci cand ajungi in sabat la Biserica incepi sa cauti fete noi pentru a te apropia de ele, pentru a le spune cat esti de fericit ca se afla in adunare? Prima impresie a Bisericii nu o dau doar cei insarcinati cu primirea membrilor si vizitatorilor, ci toti reprezentam Biserica. In loc sa ne cautam prietenii si cunoscutii ca sa ii salutam, ar trebui sa ii cautam ce cei care nu ii cunoastem si care au venit pentru prima data, pentru a-i ajuta ca sa se simta ca in familie. Biserica este o familie in care toti ne protejam si ne ajutam, dar ca acesta sa devina realitate este necesar ca in viata noastra sa se reflecte viata Domnului Hristos. De aceea avem nevoie ca Evanghelia sa se intruizeze in noi.

Observa-i pe cei de langa tine, prieteni, colegi, rude. Iubeste-i asa cum i-ar iubi Isus insusi. Nu ii judeca. Apropie-te de ei cu dorinta sincera de a-i ajuta, iar dupa ce ranile lor nu vor mai sangera, vorbeste-le despre dragostea lui Dumnezeu. Oamenii au nevoie mai intai, sa vada un prieten pe care il pot atinge inainte de a-L vedea pe Isus pe care nu il pot atinge.

Dumnezeu sa te binecuvanteze si sa te ajute sa poti transpune toate aceste invataturi in viata ta zilnica.

Amin!